

man tør gaa ud fra efter de Udtalelser, Ministeren i øvrigt lod falde i Gaar, at han ikke dermed betragter Lønningsagen for Officerskorpset for at være afsluttet. Jeg kan i øvrigt slutte mig til de Udtalelser, der nylig faldt — de sidste kan jeg dog ikke bedømme — fra det ærede Medlem for Fredericia (Ousen).

Den nærmeste Anledning til, at jeg har taget Ordet, er en Udtalelse fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Den ærede Forsvarsminister ironiserede over dette ærede Medlems saglige Begrundelse af sit Standpunkt. Det forekommer mig ikke, at denne Ironi var ganske vel motiveret, thi jeg nærer ikke den mindste Tvivl om, at det ærede Medlem for Assens har begrundet sit Standpunkt sagligt. En anden Ting er det muligvis, at hans Sager have været i en overordentlig slet Orden, men saglige Motiver maa man sige, at han har fremført. De fleste af hans Indvendinger ere allerede imødegaaede af min ærede Sidemand til højre (Martin Madsen), men den mest haarrejsende er ikke imødegaaet, og om denne vilde jeg gerne gøre nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem fremsatte nemlig den haarrejsende Udtalelse med Hensyn til Forplejningskorpset, at vi i 1897 vare gaaede til en ny Lønningslov for dette Korps, som alle havde været overmaade tilfredse med, og naar man i 1897 havde forøget dette Korps' Lønninger, kunde man ikke komme 8 Aar senere og sige: Nu skulle disse Lønninger forbedres igen. Det undrer mig, at det ærede Medlem er saa ukendt med, hvad der foregik i 1897, da han selv sad her i Tinget, thi baade hans Udtalelser og Konklusioner ere ganske forkerte, det vil det ærede Medlem ogsaa selv indse, naar han blot erindrer en lille Smule, hvorledes Forhandlingerne gik for sig om Forplejningskorpsets Lønningsforhold. Ordføreren, den nuværende Trafikminister, indledede sine Udtalelser ved 2den Behandling, hvor Ændringsforslagene bleve fremsatte, med følgende Udtalelser: Der kan ikke være Tale om at acceptere Forslaget, saaledes som det foreligger; vi maatte her som overalt, hvor Talen er om Militærvæsenet, kræve en Nedgang i Udgifterne, og derfor forlange, at Udgiftsforøgelsen forsvandt, og søge dernæst at komme saa langt ned under det nuværende som vel muligt. Naar Trafikministeren den Gang i Egenskab af Ordfører har skrevet dette som Overskrift over Fler-tallets Betænkning, — og her var Tale

om en Udvidelse af Forplejningskorpset, som alle ansaa for absolut nødvendig, naar dette i paakommende Tilfælde skal kunne fyldestgøre sin i højeste Grad nødvendige og betydningsfulde Opgave —, maa det ærede Medlem paa Forhaand kunne sige sig selv, at saa kan man ikke for et mindre Beløb faa flere Embedsmænd, og dog samtidig forbedre disses Lønninger, det er komplet umuligt.

Maa jeg oplyse, hvorledes Forholdet var. Det var saaledes i Perioden 1868 til 1897, at naar vi sammenstille det med det, der kom ud af Loven i 1897, var der for de fire Intendantklasser følgende Nedgang i Lønningerne fra Toppen af og nedad paa henholdsvis 15 pCt., 20³/₄ pCt., 18³/₄ pCt. og 23²/₃ pCt., det vil sige, at man satte for alle disse Intendantklasser Lønningerne ned saa betydeligt, som jeg har nævnt. At det for nogle af dem, der vare ansatte i Korpset, for saa vidt kom til at betyde en Forbedring i de økonomiske Forhold, som de ved Korpsets Udvidelse kom til at rykke op, det er jo en anden Ting; men selve Lønningssatserne bleve nedsatte. Det er det, som det ærede Medlem kalder en glædelig Forøgelse i de paagældendes Lønningsvilkaar. Vi skulde blot have forøget vore Diæter for et Par Aar siden efter ganske den samme Skala, saa tror jeg, at Glæden hos det ærede Medlem vilde have været noget ringere. Naar Forholdet er, som jeg har tilladt mig at sige det, og det Forslag, som her er fremsat fra den ærede Minister, ikke en Gang bringer disse Lønninger op paa det Standpunkt, hvorpaa de stode i 1897, og hvorpaa de have staaet siden 1868, saa forstaar jeg ikke det ærede Medlems Tale. Det er nemlig saaledes, at hvis Ministerens Forslag bliver vedtaget, saa ville de tre Klasser, nemlig ældste, yngste og næstungste endnu mangle 3 pCt. i at have samme Lønninger som før 1897. Næstældste Intendantklasse vil endnu mangle 12 pCt. Paa dette Punkt vil jeg tillade mig at paakalde den ærede Ministers og det eventuelle Udvalgs Velvillie mod denne Klasse, thi det foreslaaes i Loven, at de 4 Intendantklassers Lønninger skulle forhøjes med henholdsvis 300 Kr., 200 Kr. 300 Kr. og 400 Kr. Det andrager kun en Udgiftsforøgelse paa i alt 1,800 Kr. at foreslaa, at den næstældste Klasses Lønningstillæg vokser fra 200 Kr. til 400 Kr. Derved ville de endda ikke have naaet de Lønningsatser, som næstældste Klasse havde før 1897, der mangler endnu 3 à 4 pCt., og det forekommer mig ikke ubilligt at sætte dem op